FİYATI: 20 TL
PAZAR GÜNLERİ ÇIKAR
SAYI: 533

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

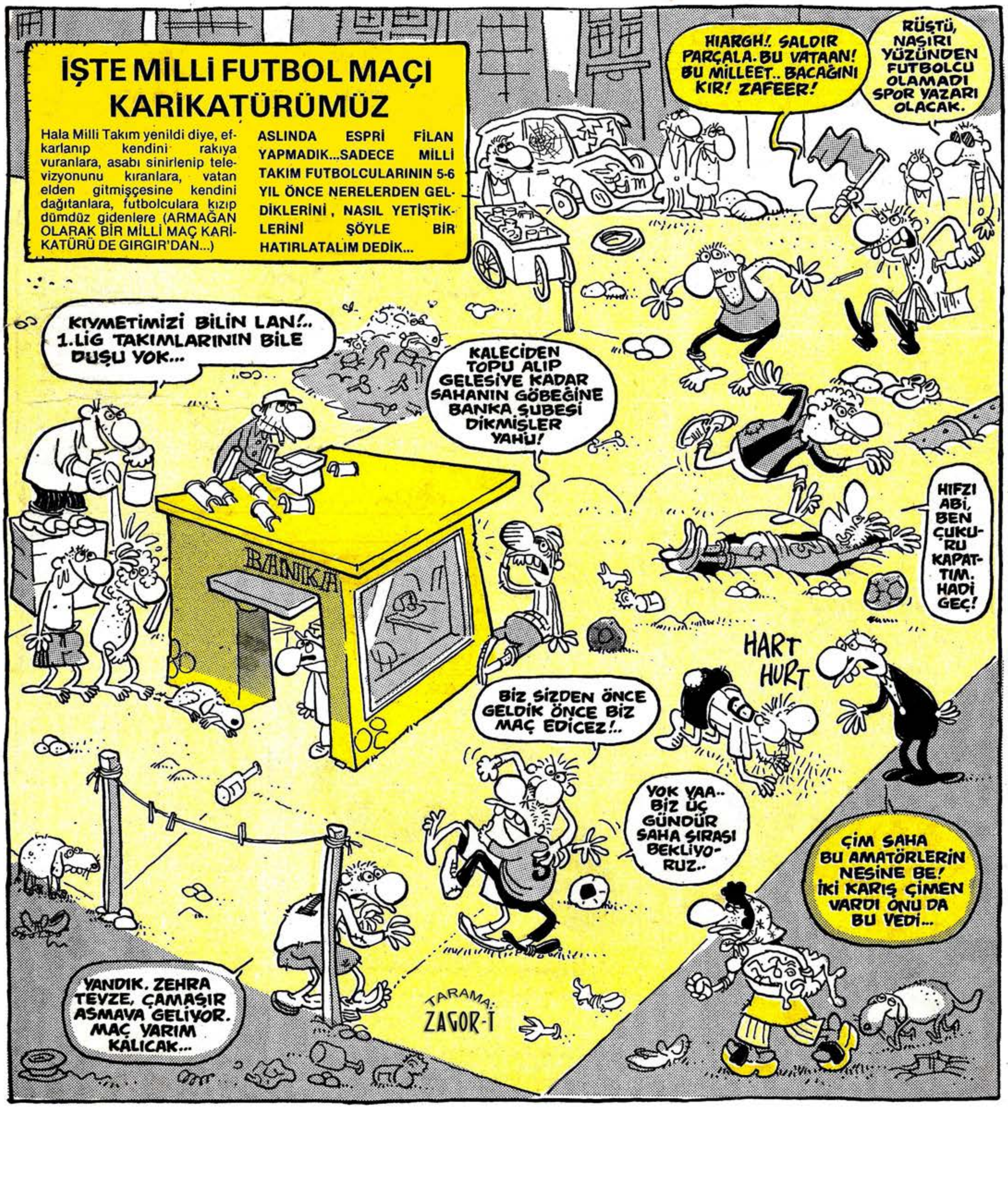

DÖRT UCU YANIK MEKTUPLAR...

Mektuplarınız artık yaşamımın bir parçası oldu. Bazı haftalar gazete, dergi ve kitaptan çok mektup okuyorum. Büyük bir kısmını iş gününe (Bazen de gecesine) sığdıramayıp eve taşıdığım oluyor.Evde de zaman yetiremeyip, yatağa beraber girdiğimiz de çok oluyor. Mektupların ortak yanı inadına uzunca, uzunca ne demek uuupuzunca olması... Eh bendeki inadın uz unluğu da mektuplardan aşağı kalmadığı için yatak döşek okuyarak beraberce sabahlıyoruz. Genellikle 4 tür mektup geliyor. 1.Birbirinden değişik ama dağlar gibi birikmiş dertlerini anlatanlar. Üstelik bir mizah dergisinin, yıllanıp köklenmiş bu dertlere çare bulamayacağını bildikleri halde yazanlar. Bu arkadaşlar, kendilerine yakın gördükleri için, dertlerini tek kişiyle bile olsa paylaşmak isteyenlerdir. 2. Bu sayfanın karikatürcüleri (Ki; o mektuplardan ve çeşitlerinden sık sık söz ediyoruz.) 3. Eleştiri mektupları: Gırgır okurunun ortak özelliği birçok gazetenin okuru gibi "Sessiz kitle" olmayışıdır. Hoşuna gitmeyen bir karikatürü ve yanlışını yakaladığı bir çizgiyi hemen eleştirir.(Çok da iyi eder.Bu bir çeşit dergiye sahip çıkmadır ve bize de gideceğimiz yolda epey faydalı olur.) Dergimizin okuru birkaç milyonu bulduğu için de çeşitli dünya görüşlerini içinde barındırır. Aynı karikatür için hem övgü hem sövgü mektupu geldiği çok olur.Ama ortak görüş "Hoşgörü"dür. 4. Son mektup türü de sergi davetiyesi, tebrik kartı ve elinize sağlık deyen mektuplardır ki yorgunluğumuzu giderip, yüreğimize ferahlık verip koltuklarımızı kabartır. Bizler de altında görünmeyen karpuzlar sığmış kabarık kollarımızı daracık odalarda, masalara ve sandalyelere çarpar dururuz. Ama arada bir de olsa bir zarf açarım... Hoop içinden koca bir Anadolu gazetesi sayfası... Üstü karikatür dolu... Ya da bir karikatür albümü. Yanında ben bu işe Gırgır'la başladım şimdi kitaplar, gazete sayfaları dolduruyorum deyen arkadaşlar...İşte o zamanki sevinç dolu kabarmalarım Ahmet Enünlü'nün adalelerini beş on santim geçiverir... Acep bu arkadaşların göz nurlarından ve emeklerinden kendime pay mı çıkarıyorum nedir?.. Sözü bu kadar uzatmanın nedeni de Adanalı karikatürcülerin zarfından çıkan bir dergi ve mektup... Koca koca makineli basın holdingleri kar mı zarar mı diye düşünürken 6 Güneyli delikanlı bir mizah dergisi çıkarıtvermişler. Şaka maka değil, vallahi yazıp, çizip, basıp çıkartıvermişler... Ve mektuplarında da şöyle yazmışlar:

Oğuz Ağabey...

Size büyük uğraşlar içinde çıkardığımız "CÜMBÜŞ" mizah dergimizi yolluyoruz. Her ne kadar gönlümüzce olmadı ise de içinde bulunduğumuz olanaksızlıkları düşününce iyi bir dergi çıkardığımız görüşündeyiz. En büyük sorunumuz, maddi yetersizlikler ve geniş halk kesimine uaşabilme eksikliğimizdir.Bu konuda tüm çizer arkadaşların yardımını istiyoruz. Hem karikatür yardımına, hem satış yapabilme olanağına muhtacız. Dergimizi tanıtırsanız ve eleştirilerinizi yazarsanız seviniriz.

Mustafa ÖNCÜL, Serdar SAYAR, Ali ÜNLÜSOY, M. Ali TÜRKMEN, Mehmet DURU, Serdar KUTCA P.K. 197 - Adana

Siz istemeseniz de bu güzel çabayı duyurmak görevdir. Eleştiriye gelince, artık yapa yapa öğreneceksiniz. Üstelik her hafta yeniden öğreneceksiniz. Ellerinize sağlık olsun.

OĞUZ ARAL

AYHAN KİRAZ (Zonguldak)

Espriniz çok güzel... Hele tonlarca kitabı her gün okula götürüp getiren öğrenciler tarafından çok sevilecek. Yalnız sınıfa tepeden bakan zor bir kompozisyon yerine düz ve kapıyı da görebileceğimiz bir yerleştirme seçseydiniz daha rahat edecektiniz. Bu tür kompozisyonlarda perspektif hataları sıkça yapılır. Öğrencilerin sıraları vb. Ayrıca çantalı öğrencinin yüzü çok yaşlı olmuş. Ama hata yapma bahasına zor kompozisyonları seçmenize de ayrıca çok seviniyorum. Kolaya kaçarak öğrenmek, çok zordur.

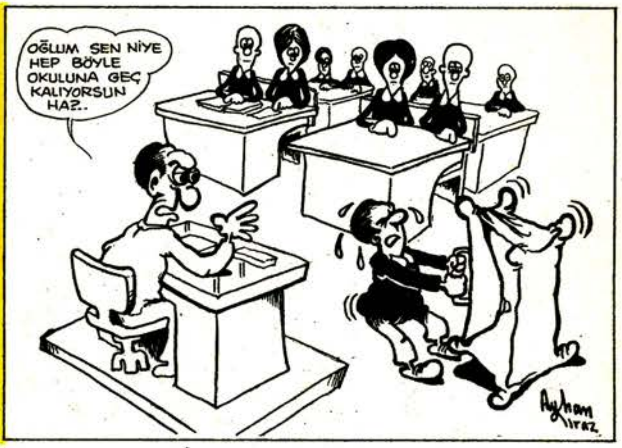

ÖNDER SEZGİ (Çekerek)

Benim eeliştirilerimi eleştiren espriniz güzel. Ama karışık adama meslek olarak da karışık bir kişilik verseydiniz diyorum. Ayrıca taramalar yeterince karışık değil. İmzanıza özen göstermeyi bırakıp sade ve okunaklı yazın.

METE AĞAOĞLU (Balıkesir)

Aynı espri birkaç hafta önce Gırgır'ın büyük sayfa karikatüründe yayınlandı. Esprileri çok eski bir anlayışla aktarıyorsunuz.

Tarık JEMALİ, SADIK ALBAYRAK (İstanbul)

KAZIM POLAT (Trabzon)
NUSRET ÖZTÜRK (Zonguldak)
HASAN GÜNGÖR (Malatya)

Karikatür sanatında çizmek ile çiziktirmek arasında hem dağlar boyu, hem kıl payı fark vardır. Kimi karikatürcü öylesine bir ustalık kazanmıştır ki, şöylesine bir çiziktiriverince ortaya çok güzel bir görünüm çıkar. Hatta bu akıcı ve vurucu çizgiye özene bezene çizdiği zaman bile varamaz. Ama bu özellik çok çalışma sonunda elde edilir. Sizlere önce desen çalışmanızı, sile boza özenle çizmenizi salık veririm.

HASAN YAVUZ (Antakya) NECMETTİN ÇANAK (Kahramanmaraş)

Yayınlanabilecek gibi çizmenize rağmen esprileriniz pek iyi değil. Hemen aklınıza geliveren nüktelerden kaçının. Çoğu mutlaka yapılmış oluyor. Çevrenizi ve olayları daha mizahçı gözü ile izleyin. Mizahçı gözü de ne menem bir göz derseniz, kolay tarif edemem... Ancak anasının gözü bir göz olduğuna eminim..

ORHAN COĞUPLUGİL (Sultanahmet Tutukevi)

Şimdilik çini mürekkebini, aklınıza ilk gelen "Dünya" konulu karikatürleri bir yana bırakın. Biraz deseninizi geliştirin. Gerekli ön bilgi ve malzemeyi gönderiyorum. Tutukevinde bulunan birçok arkadaşınız gibi elinize ulaşacağına inanıyorum.

SİNAN YAVUZ (Ümraniye)

Bir sürü çıkmış espriye dünyanın emeğini vermişsiniz. Deseninizi sağlamlaştırın ve daha korkmadan serbetçe çizin.

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

"ORDULARLA GİTTİĞİMİZ VE KUŞATTIĞIMIZ VİYANA'YA FUTBOLCULARLA GİTTİK"... DUR TARİH VUR TÜRKİYE"... "MUTLAKA KAZANMALISINIZ"... "MERZİFONLU KARA MUSTAFA PAŞA İÇİN BİR MİSİLLEME GEREK"...

Yukarıdaki satırlar Avusturya Milli maçından önce gazetelerin spor sayfalarında yer aldı. Bizim çocuklar bu yazılanların etkişinde kalmış olmalılar ki... Her gole karşılık bir adam sakatladılar.

YANİ 4 GOL YEDİK 4 AVUSTURYALIYI SAF DIŞI ETTİK...

Odun, kömür altın kıymetinde

YÖK KURA ÇEKİMİYLE ÖĞRETİM ÜYESİ ATIYOR...

İŞADAMLARI ARASINDA TOS HOLDİNG BAŞKANI VERGİ REKORTMENİ SEÇİLDİ...

Bu yılın yeni vergi rekortmenleri belli olmuş ve Tos Holding Başkanı Rıfat Tos en yakın rakibine 3 milyar lira fark atarak vergi rekortmeni seçilmiştir.

Milton Oteli'nde düzenlenen muhteşem bir törenle vergi rekortmenliği ödülünü alan Rıfat Tos ; "Çok mutluyum. Söyliyecek söz bulamıyorum. Bu yıl tam 27 milyar 800 milyon lira vergi kaçırarak vergi rekortmeni oldum. Amacım gelicek yıl daha fazla vergi kaçırıp vergi rekortmenliğini kimseye kaptırmamak" derken ikinci vergi rekortmeni Hoş Holding Başkanı ise "O avcunu yalasın. Şimdi yeni vergi kaçırma dümenleri öğrendim. Çok iyi hazırlanıp seneye ondan daha fazla vergi kaçırarak birinciliği almazsam adam diilim" demiştir.

KALANTORZADELERİN DÜĞÜNÜ...

İlaçlar bozuk çıkıyor...

Hastane ücretleri gelecek yıl ucuzlayacak...

Hemşerimiz İpsiz Osman, şanlı bir türkücü, olmak gayesiyle kasabasını bırakıp İstanbul'un yolunu tuttu

İPSİZ OSMAN

Biraz da savaşalım...

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

SAKIP SAMANCI "MUTFAK MASRAFLARINA PARA DAYANMIYOR" DEDİ

Ünlü işadamlarımızdan sadece bir tanesi olan Sakıp Samancı son aylardaki hayat pahalılığından yakınmış ve kendisinin bile mutfak masrafları ile başedemediğini söylemiştir.

"Ben bile mutfak masraflarının altından zor kalkmaya başladım" diye konuşan Samancı "Geçenlerde mutfaktaki lavabo kırıldı 12 bin lira verip yenisini aldım. Hanım, mutfaktaki fayansların rengini beğenmedi onları değiştittim 80 bin liraya patladı. Peşinden gümüş çatal ve bıçak takımları aldım onlar da 55 bin lira tuttu. Bir ay içinde 150-200 bin lira mutfak masrafı yaptım. Bu pahalılık böyle devam ederse, mutfak masraflarının altından çok zor kalkacağız" demiştir.

KAHVELER AĞZINA KADAR DOLU...

CORK GESETESİ

BÖĞESTE LÜFEL EKİNİ VEL!

Fötöğlefte böğeste belik bekleyen vetendeçlel gölülüyöl...

Yültlelden kövülen övremcilel kelecek ev bülemiyö...

Yükelide övlemcilele kelecek yel göstelen pilof Döllemeci gölülüyöl...

KÖLKÜNÇ ÇİNEYET

Kenditini sinemeye götülen elkedeçini yedi...

Elkedeşini liyen sepik ketil Ehmet...

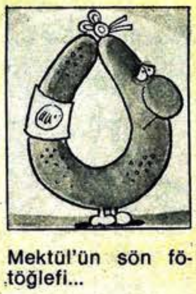

Mektül'ün sön fötöğlefi...

YEBENCİ BİL VEPÜL ÖTELE GİLDİ...

EVLÜPEYE KÜLK SETİYÖLÜZ!...

Elt:e ihleç ettilimis külk'lelden bil tenesi gölülüyöl.

İPSİZ OSMAN

Yazan: ORHAN ALEV
Çizen: ŞEVKET YALAZ

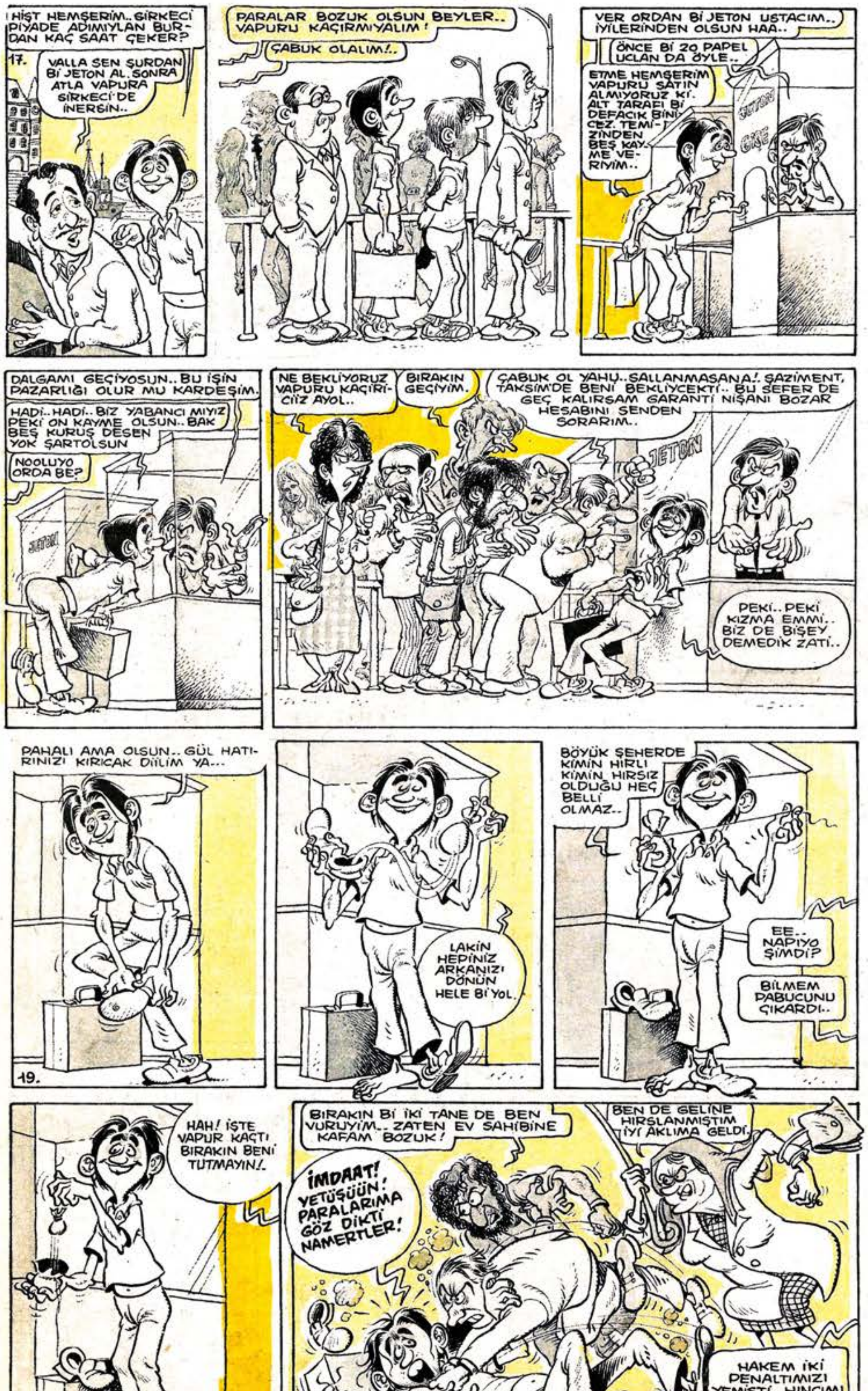

Sarkis Paçacı

ŞAKACILAR

Şaka seven şakacıların şakacıktan şaka şuka şayfasıdır...

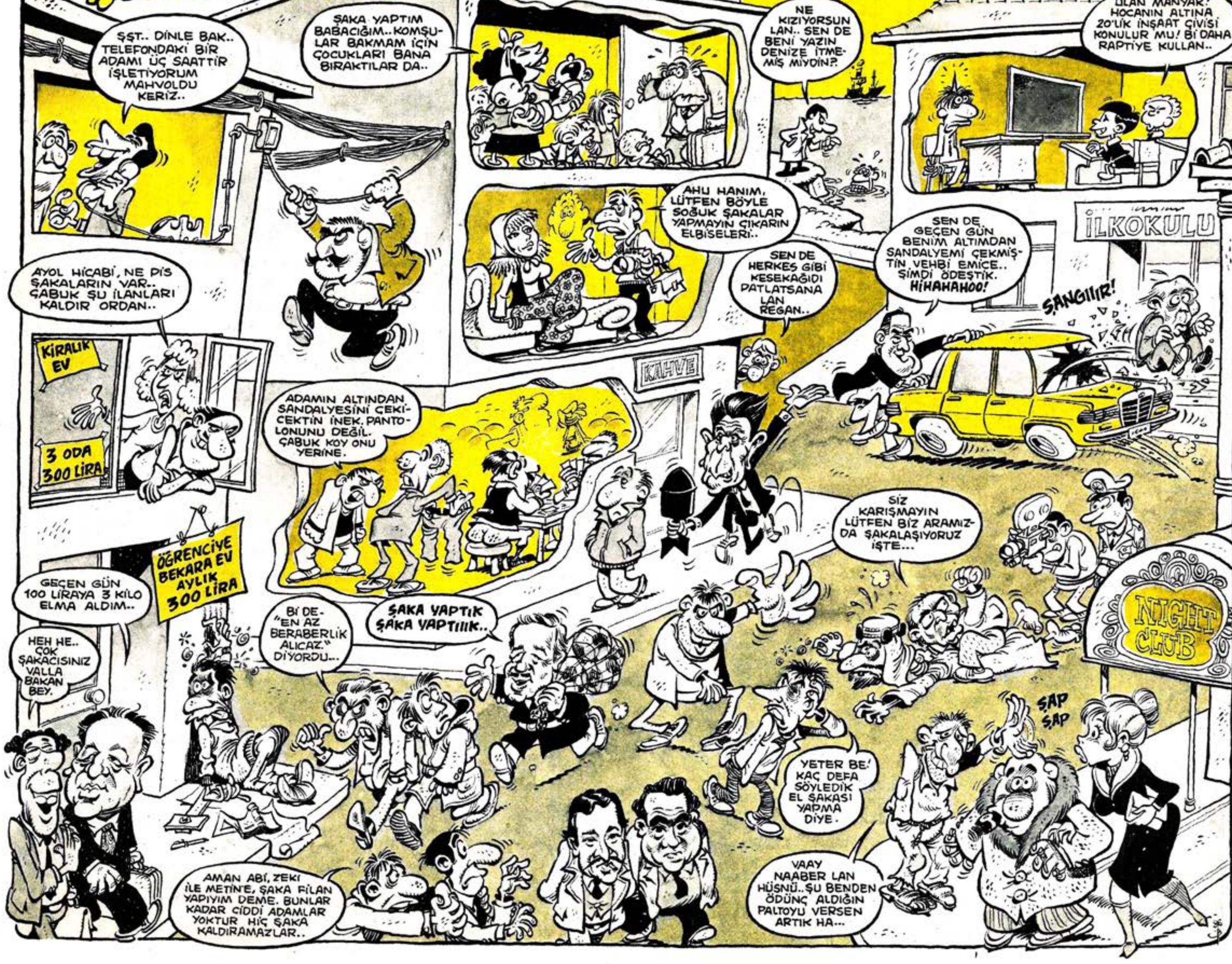

İPSİZ OSMAN

Yazan: ORHAN ALEV
Çizen: ŞEVKET YALAZ

YÜKSEK ÖĞRETİM KURULU BAŞKANI İHSAN DOĞRAMACI'NIN GÜNLÜĞÜNDEN...

9.11.81-ÇARŞAMBA: Bugün hayatımın en mutlu günü. Nihayet kıymetim anlaşıldı. Yüksek Öğretim Kurulu Başkanlığı'na seçildim. Bu güzel günün şerefine bir yemek düzenleyip bütün profesör arkadaşlarımı davet ettim. Davetime gelen 83 profesör arkadaştan 57'sini çeşitli yerlere sürerek bu mutlu günümü kutladım.

14.11.1981-CUMA: Profesörleri yolladığım yerlerden birçoğunda üniversite yokmuş. Yok da laf mı yani? Yapıversinler!.. İki üç tuğlayı üstüste koyup bi üniversite binası yapmak zor iş mi? Elleri armut mu topluyor. Bunlar da herşeyi devletten bekliyor canım.

8.1.82-SALI: Üniversitelerimizi tamamen "Özerk" hale getirdim. Kimse üniversitenin içine karışamıyor. Her istediğimi yapıyorum. Onu sür, bunu kov, oooh ne karışan var, ne görüşen. Doğrusu hiç bu kadar "Özerk" olmamıştım.

17.3.82-CUMA: Herkes, verdiğim kararların ne kadar doğru ve isabetli olduğunu söylüyor. Hele dün üniversitelerden birine atadığım Dekan sevinçten havalara uçuyor. Bana teşekkür üstüne teşekkür ediyor. Bişey diil, n'oolucak. İnsan insana her zaman yardım etmeli. Adam onca yıl odacılığımı yapıp "Çay getir, dosya götür, ortalığı temizle" uğraşıp durdu. Dekan yapmışız çok mu yani. Yalnız ilkokul diploması olmaması biraz sorun yaratabilir. Ama mühim diil, koca dekana "İlkokul diploması" sorucak diiller ya. Olmazsa dışarıdan "İlkokul bitirme sınavlarına" girip bi diploma uyduruveririz canım.

23.7.82 PAZARTESİ: Aman tanrım! Koynumuzda yılan besliyormuşuz da haberimiz yokmuş! İki hafta içinde 150 tane profesörü, doçenti suçüstü yakalayıp okuldan attım. Adamlar hoca filan diil teröristmiş kardeşim... Hepsi aralarında anlaşıp bütün üniversitelerde "Laborahuar" adını taktıkları "Hücreler" kurmuşlar.Bu hücrelerde ellerinde camdan yapılmış tüpler, borular birtakım renkli sıvıları birbirinin içine boşaltırken yakaladım. Hepsini okuldan atıp "Laborahuar" adını taktıkları hücrelerini de birer birer yıktırdım. Oooh, şimdi rahatım.

5.8.82 SALI: Bir takım hocalar benim emirlerimi yerine getirmeyip "İstifa" ediyorlarmış. Etsinler. Sanki hoca mı yok? İngiltere'nin profesörleri meşhurmuş. Prens Çarlış, Leydis Diama diye profesörlerini bende duydumdu zaten. Oraya "Tel" çekip biraz istedim, yakında gelirler.

10.8.82 PERŞEMBE: İngiltere'ye ısmarladığım hocalar geldi. Kendilerini Sultanahmet'te buldum. Hepsinin saçları sakalları birbirine karışmış, ellerinde gitar şarkı söylüyorlardı. Bunlar "Müzük" profesörü galiba. Hepsini hamama götürüp sevabıma bi güzel keselettirdim. Götürürkene "No, no, pliiz, Help, help" filan diye laflar ettiler. Bravo valla adamlar ne güzel İngilizce konuşuyor. Hepsi İngilizceyi su gibi biliyo valla.

7.11.82 ÇARŞAMBA: Profesörleri kendi kafama göre istediğim yere sürmekten sıkılınca yeni bi yöntem buldum. Şimdi hepsinin isimlerini bi torbaya koyup tombala oynar gibi çekiyorum. Çok eylenceli oluyol. Şıkırt, şıkır. 69 birinci çinko... Kars... Tombalaaaa...

14.11.82 PAZARTESİ: Bugün çok canım sıkıldı. Yardımcılarımdan biri gelip "Efendim öğrenciler zor durumda, ne yapıcaklarını şaşırdılar. Bütün kanunlar karmakarışıkmış" demez mi? Daha neler, üniversitelerde hala öğrenci kaldı mı be? Ulan ne inatçı herifler... Hemen emir verdim birkaç yeni kanun çıkarttırıp kalanları da defettiricem. Öğrenci kalmayınca hocaya da gerek kalmaz. Elimdeki üniversite binalarını da bi güzel düzenleyip "Birahane" yaparım. Zaten bu birahane işinde iyi para varmış.Bi de renkli televizyon koydum mu dolup taşar valla. Ondan sonra gelsin paralar... Yan gel yat. Oooh, lüküs hayaat, lüküs hayaat...

SÜLEYMAN YILDIZ

GIRGIR

GIRGIRINIZ BOL OLSUN

ASGARİ ÜCRET TESPİT KOMİSYONU TOPLANDI...

Uzay Mekiği telefonla dinlenebiliyor...

Geri dön SALİHA!

Geri dön ve maziye bak Saliha. Şöyle geçmişi bir hatırla. Bundan 20-25 yıl önce "Feyyaz bizim sokaktan ne zaman geçecek" diye camlarda beklerdin. Sana bakkalın çırağı ile gönderdiğim aşk mektuplarını ne çabuk unuttun. Şimdi ikide birde bana -Hödük herif-, -Pısırık-, -Ne kısmetlerim çıkmıştı da geri tepmiştim- deyip duruyorsun. Maziyi ne çabuk unuttun Saliha...

KOCAN:FEYYAZ NEYDİKULAN

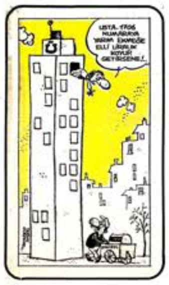

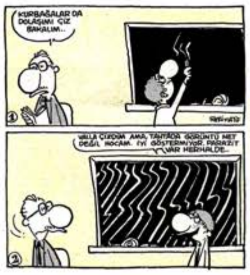

Lüfer akını boğaz trafiğini aksatıyor...

• • •

MEKTUP

NURETTİN KANTARELLİ (İSTANBUL)

Sevgili ağabeyim Hüsnü,

Sana bu mektubu nişanlımın evinden yazıyorum. Sakın bana ne zaman nişanlandın diye sorma abiciğim, her şeyi sırasıyla anlatacağım. Biliyorsun geçen sene İstanbul'a üniversite için gelmiştim. Birkaç arkadaş toplanıp, bir ev tutmuştuk. Üç-dört ayda bir kadro değişiyordu. Biri ayrılıyor, yerine bir başkası geliyordu. Bu arada bir arkadaşa rastladım. Bizim komşu kasabadan, adı da Rıfat. Benden yaşlı, tahminen otuz falan. Şık giyinir, görsen tam bir beyefendi dersin. Hukuk'un 3'üncü sınıfında ama kaç yıldır öğrenci olduğunu kendi bile unutmuş. Bana çok yakınlık gösterdi. Tabi ben İstanbul'u pek fazla bilmiyorum, bana yardımcı oldu, çok şeyler gösterdi,öğretti. Hatta af buyur abiciğim, beni kız tavlamaya bile götürdü. Biliyorum şimdi diyeceksin ki, kızı tavlayayım derken kız seni tavladı, yok abiciğim öyle değil. Bak sana hikayeyi ta başından anlatayım:

Bir gün eve geliyorduk, yolda bir kız gördü.

-Bak Nuri, ne yapacağım beni izle, dedi. O önde, ben on-onbeş adım geriden kıza doğru yürüdük. Rıfat kıza yaklaşınca,

-Bir dakika hanımefendi, dedi. Kız ansızın döndü.

-Utanmıyor musun, abimin arkadaşısın, diye lafı Rıfat'ın ağzına tıktı. Rıfat, hazırcevabın Allahı durur mu:

-Ne kızıyorsunuz hanımefendi, ben de size abinizi soracaktım, dedi.

Kızı şaşkın bir halde bırakan Rıfat yanıma geldi.

-Yürü,gidelim.

-Yahu Rıfat, madem abisi arkadaşın, ne diye durup dururken kıza asıldın, diyecek oldum. Yeminler etti, ne kızı, ne de abisini önceden tanımıyormuş, kızı ilk defa görmüş de çok beğenmiş. Neyse pek üzerinde durmadım.

Bir akşam üstü sinemaya gidiyoruz. Yolda bizimki birden,

-Allah, diye feryadı koyvermez mi?

-Aman Rıfat, ne oluyorsun? dedim. Rıfat beni duymuyor bile, geri dönmüş önünden geçtiğimiz kuru temizleyici dükkanına dalmış bile. Ben de peşinden tabi. Rıfat doğru tezgaha yaklaştı, tezgahtar kıza.

-Hanımefendi ,benimle evlenir misiniz? demekte. Kız, hani o geçen gün karşılaştığımız. Kız şaşırdı, kızardı, bozardı.

-Şey, nasıl olur bilmem ki, ama, şey düşünmem lazım, dedi.

Rıfat'ın doğrusu kızın sözlerine bozulduğu belliydi.

-Ne var yani ,sanki biz düşündük de mi söyledik, diye bağırdığını duydum. Dükkandan çıktık.

Bu olaydan sonra, Rıfat bir süre ortadan kayboldu. Kızla ilgili bir işler çevirdiğini, adım gibi biliyordum. Sonunda bir gün Rıfat ortaya çıktı.

-Arkadaş kızı ayarladım, pazar günü seni istemeye geleceğiz, dedim. Babasına annesine haber verecek.

-İyi güzel de, dedim. Kim gidecek kızı istemeye? Bildiğim kadarıyla sen ipsiz adamın birisin.

-Bunda kafa patlatacak ne var oğlum. Beraber gideceğiz.

-Ne! Ben mi? Kusura bakma ama benim bu işe aklım yatmadı. Bir kere benim bildiğim kadarıyla yanında şöyle yaşlı başlı bir adam olması lazım, sen tutmuşsun, senin yarı yaşında bir adamla kız istemeye gidiyorsun.

-Ne lan biz elli yaşında mıyız? Sesi biraz kırgınca çıkmıştı.

-Valla bilmem Rıfat, yalnız ben bu işte yokum, hem zaten pazartesi İstatistik'ten ikinci defa sınava giriyorum. Birinciden çakmıştık, eğer bundan da çakarsak, bize memleketin yolu gözükür.

-Tamam lan, gelmezsen gelme. Ben de yaptırırım bir kutu şeker, gider kendim isterim.

-Sen bilirsin?

Pazar sabahı seninki bir telaş, koşuşturup duruyor. Gömleğini ütüler, ayakkabısını parlatır. Kravatını en az beş defa bağlayıp çözdü . Sonunda lacileri çekti üstüne. Öğleye doğru,

-Ben gidiyorum Nuri. Sesi barıştığımıza işaretti.

-Hadi Rıfat'cığım, dedim. Şansın açık olsun.

Akşam üstü Rıfat geldi. Bir kutu şekerleme attı masanın üzerine,

-Yiyin ulan efendiler, beleştir, diye bağırdı.

Bütün arkadaşlar merakla.

-Tamam mı Rıfat? Bağladın mı işi?

-Yok yahu, dedi Rıfat. Bildiğiniz gibi değil. Evi kız tarif etmişti. Kolayca buldum. Şöyle üç-beş basamak çıkıyorsun, eskice büyük bir kapı. Zili çaldım. Kapıyı kız açtı. Babası ve annesi bekliyorlarmış, "Hani başka kimse yok mu?" diye sordu. Yalnız geldiğimi söyledim. Kapıdan içeri girince iki adım ileride bir masa var. Şeker kutusunu masanın üzerine bıraktım. Odaya geçtik. Annesi ve babası orada oturuyorlarmış. Beni görünce şöyle bir ayaklandılar. Kızın babası, "Kızım öbür misafirleri de al içeri" dedi. Kız "Babacığım yalnız gelmiş". Adam bana döndü. "Ya öyle mi?" Ben hazır sırası gelmişken dedim kendi kendime, "Beyefendi, Allah'ın emri Peygamberin kavli ile kızınızı istemeye geldim". Adam birden afalladı. Yahu, sanki oraya başka bir şey demeye gitmişiz, iyi mi. "Valla oğlum" dedi. "Pek şaşırdım, hani böyle birdenbire, hem zaten kızımın yaşı da biraz küçüktür, oturup düşünmek, konuşmak gerekir". Ben "Valla beyamca, bu işin neyini oturup konuşacağız, demek ki kızın yaşı ufak deyip vermeyeceksin, eh kendin bilirsin". Barut gibi olmuştum, kızdım, gerisin geriye döndüm. Sokak kapısını da hızla çarptım. Beş on adım yürümüştüm ki, şekerler aklıma geldi. Hemen geri döndüm. Kapıyı çaldım. Kızın babası kapıyı açtı, adamı kenara ittim, gittim şeker kutusunu masanın üzerinden aldım, adamın gözü madeni beşlik gibi olmuştu. "Sizin gibi hıyarlar yiyeceğine, bari biz yeriz" dedim, çektim geldim.

Doğrusu hikayeyi dinledikten sonra, bizim gözler de madeni beşliğe dönmüştü.

Aradan bir iki gün geçti. Rıfat peşimi bırakmaz. "Aman Nuri, elini ayağını öpeyim, ben büyük hata yaptım, meğer kızı seviyormuşum, hem de deli gibi, artık dayanamayacağım. Bu işi ancak sen düzeltebilir sin" Falan, filan beni kafaya almaya uğraşıyor.

-Ya Rıfat, hasta mısın, nesin diyorum. Sıçmış, sıvamışsın ortalığı, bunun düzeltmesi mi olurmuş?

Bu sefer de bana,

-Ulan bu iş senin yüzünden böyle oldu zaten, demez mi. Eğer ben o gün onunla gitseymişim, böyle bir durum olmayacakmış, onun için bu işi düzeltmek yine bana düşermiş.

Devamı karşı sayfada

Baştarafı karşı sayfada

O gece gözüme uyku girmedi. Bir taraftan bu işin düzeltilebileceğine aklım yatmıyor, öbür taraftan arkadaşıma yardım etmek istiyorum. Ertesi sabah Rıfat yine yalvarmaya başladı. Ne yapayım abi, işte kahramanlık damarımız mı patladı nedir.

-Tamam ulan, dedim. Gideceğim ama sen de benimle birlikte geleceksin. Kabul etti. Ah, keşke söylemez olsaydım abiciğim.

Gittik kızın evine. Bu sefer ben önde, Rıfat on adım arkamda. Kapıyı çaldım, kız açtı. Beni tanıdı herhalde.

-İyi günler, dedim. Sizinle bir konuda görüşmek istiyordum.

-Tabii, buyurun içeri, dedi. Kenara çekildi. İçeri girdim. Kapıyı arkamdan kapatmasıyla birlikte,

-Koş abi, o herifin arkadaşını yakaladım, diye bağırmaya başlamaz mı? İçeriden, şöyle zebellah gibi bir herif çıktı.

-Ya, öyle mi? demesiyle birlikte beni şöyle gırtlağımdan kavrayıp, yukarı doğru kaldırmaya başladı. Önce adama vurmayı hesapladım. Ama herif çok zorlu, bir kız dırırsam beni ufalayacak. Beni içeri, odaya sürükledi. Kızın babası, anası da oradalar, olanları sakin sakin izliyorlar. Kızın abisi,

-Ulan, o herif buraya ya 24 saat içinde gelir, ya da bu kızla sen evlenirsin, diye bağırdı.

-Aman abi, nasıl olur? diyorum. Zaten o da buraya geliyordu.

-Valla, bilmem yedi mahalleye kızkardeşimizi evlendiriyoruz diye haber saldık, ya senin o it kılıklı arkadaşın 24 saat içinde gelir, ya da işte sen bilirsin.

Başladık beklemeye, Rıfat olacak o itoğlusu gelir mi? Kimbilir nerelere uçtu.

Şimdi abiciğim, bu olaydan sonra bir hafta geçti. Ben hala aynı evde hapisim. Bu mektubu sana üç günde taksit taksit yazdım. Eğer bir fırsatını bulursam postalayacağım. Benim nüfus kağıdımı aldılar, muamelelere başlamışlar, ayın 18'inde evleniyormuşum. Hiç bir şey ağırıma gitmiyor da, Rıfat'ın bana yaptığı bu numarayı unutamıyorum.

Abiciğim, senden ricam ya Rıfat'ı bul buraya getir, ya da ne yapalım anneme haber ver ben evleniyorum. Şu anda yüz numarada bu satırları yazarken, dışarıdan kapıya vurdular, çıkmam lazım, kesiyorum.

Kardeşin Nuri

BİTTİ

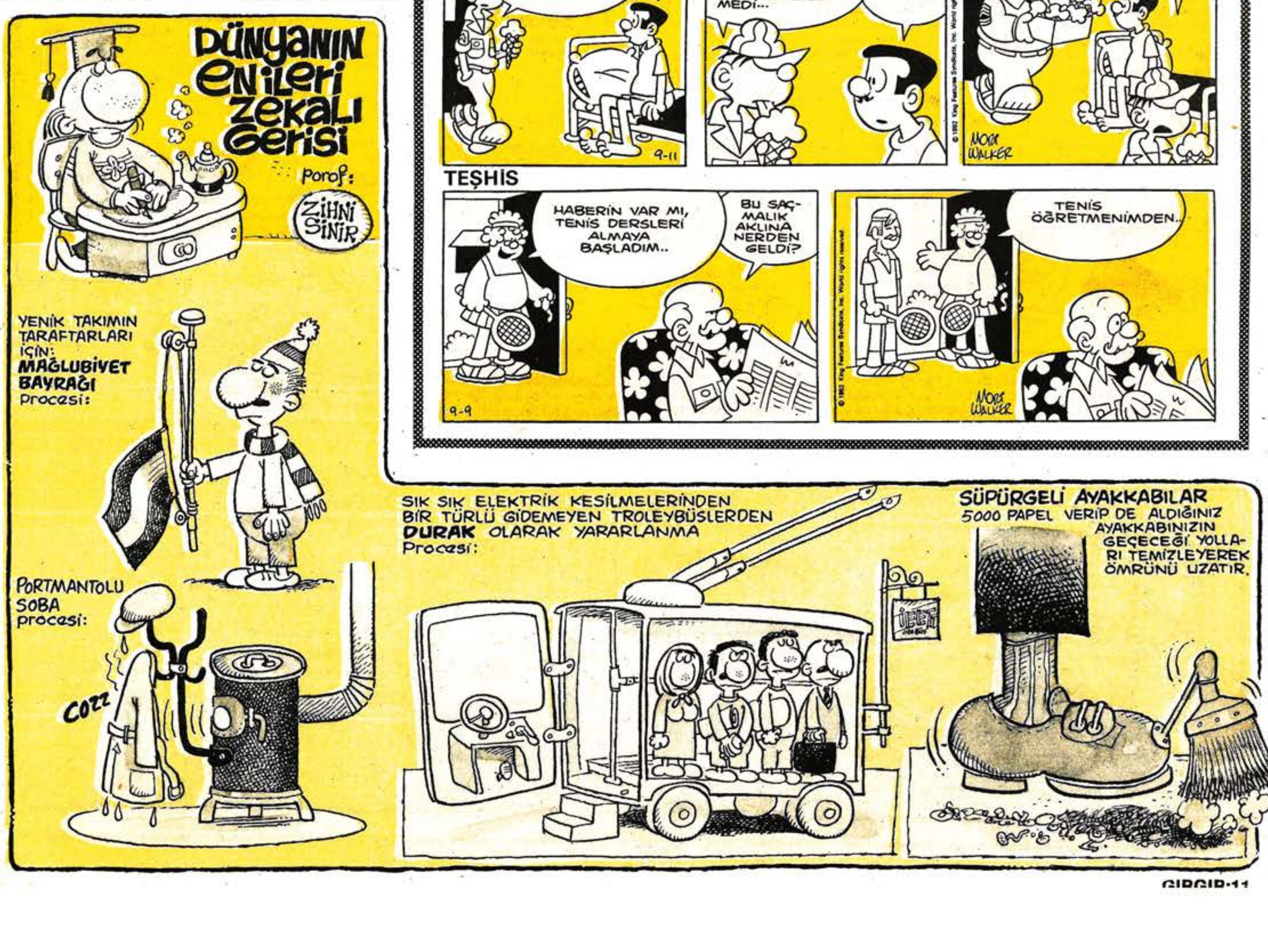

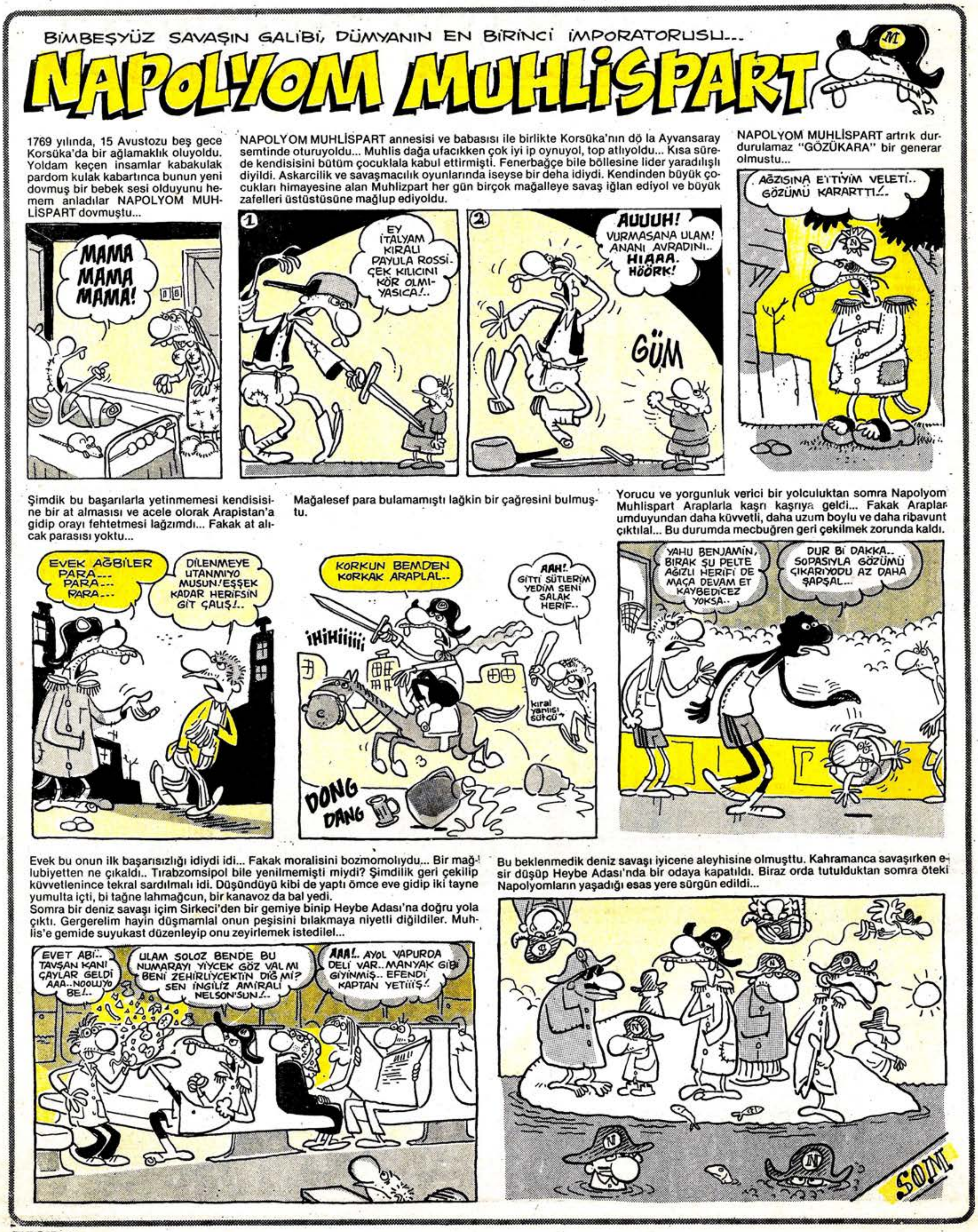
BİMBEŞYÜZ SAVAŞIN GALİBİ, DÜMYANIN EN BİRİNCİ İMPORATORUSU...
NAPOLYOM MUHLİSPART
1769 yılında, 15 Avustozu beş gece Korsüka'da bir ağlamaklık oluyoldu. Yoldam keçen insamlar kabakulak pardom kulak kabartınca bunun yeni dovmuş bir bebek sesi olduyunu hemem anladılar NAPOLYOM MUHLİSPART dovmuştu...
MAMA MAMA MAMA!
NAPOLYOM MUHLİSPART annesisi ve babasısı ile birlikte Korsüka'nın dö la Ayvansaray semtinde oturuyoldu... Muhlis dağa ufacıkken çok iyi ip oynuyol, top atlıyoldu... Kısa sürede kendisisini bütüm çocuklala kabul ettirmişti. Fenerbağçe bile böllesine lider yaradılışlı diyildi. Askarcilik ve savaşmacılık oyunlarında iseyse bir deha idiydi. Kendinden büyük çocukları himayesine alan Muhlizpart her gün birçok mağalleye savaş iğlan ediyol ve büyük zafelleri üstüstüsüne mağlup ediyoldu.
1
EY İTALYAM KIRALI PAYULA ROSSİ. ÇEK KILICINI KÖR OLMIYASICA!..
2
AUUUH! VURMASANA ULAM! ANANI AVRADINI.. HIAAA. HÖÖRK!
GÜM
NAPOLYOM MUHLİSPART artrık durdurulamaz "GÖZÜKARA" bir generar olmustu...
AĞZISINA EITTİYİM VELETİ.. GÖZÜMÜ KARARTTI!..
Şimdik bu başarılarla yetinmemesi kendisisine bir at almasısı ve acele olorak Arapistan'a gidip orayı fehtetmesi lağzımdı... Fakak at alıcak parasısı yoktu...
EVEK AĞBİLER PARA... PARA... PARA...
DİLENMEYE UTANMIYO MUSUN! EŞŞEK KADAR HERİFSİN GİT ÇAUŞ!..
Mağalesef para bulamamıştı lağkin bir çağresini bulmuştu.
KORKUN BEMDEN KORKAK ARAPLAL..
AAH!. GİTTİ SÜTLERİM YEDİM SENİ SALAK HERİF..
İHİHİiiiii
kıral yanlısı sütçü
DONG DANG
Yorucu ve yorgunluk verici bir yolculuktan somra Napolyom Muhlispart Araplarla kaşrı kaşrıya geldi... Fakak Araplar umduyundan daha küvvetli, daha uzum boylu ve daha ribavunt çıktılal... Bu durumda mecbuğren geri çekilmek zorunda kaldı.
YAHU BENJAMİN, BIRAK ŞU PELTE AĞIZLI HERİFİ DE MAÇA DEVAM ET KAYBEDİCEZ YOKSA..
DUR Bİ DAKKA.. SOPASIYLA GÖZÜMÜ ÇIKARIYODU AZ DAHA ŞAPŞAL...
Evek bu onun ilk başarısızlığı idiydi idi... Fakak moralisini bozmomolıydu... Bir mağlubiyetten ne çıkaldı.. Tırabzomsipol bile yenilmemişti miydi? Şimdilik geri çekilip küvvetlenince tekral sardılmalı idi. Düşündüyü kibi de yaptı ömce eve gidip iki tayne yumulta içti, bi tağne lahmağcun, bir kanavoz da bal yedi.
Somra bir deniz savaşı içim Sirkeci'den bir gemiye binip Heybe Adası'na doğru yola çıktı. Gergerelim hayin düşmamlal onun peşisini bılakmaya niyetli diğildiler. Muhlis'e gemide suyukast düzenleyip onu zeyirlemek istedilel...
EVET ABİ.. TAVŞAN KANI ÇAYLAR GELDİ AAA..NOOLUYO BE!..
ULAM SOLOZ BENDE BU NUMARAYI YİYCEK GÖZ VAL MI BENİ ZEHİRLİYCEKTİN DİĞ Mİ? SEN İNGİLİZ AMİRALİ NELSON'SUN!..
AAA!.. AYOL VAPURDA DELİ VAR.. MANYAK GİBİ GİYİNMİŞ.. EFENDİ KAPTAN YETİİİŞ!
Bu beklenmedik deniz savaşı iyicene aleyhisine olmuşttu. Kahramanca savaşırken esir düşüp Heybe Adası'nda bir odaya kapatıldı. Biraz orda tutulduktan somra öteki Napolyomların yaşadığı esas yere sürgün edildi...
SON

EN KAHRAMAN RIDVAN
YAZIP ÇİZEN Bülent ARABACIOĞLU
ÖZET: RIDVAN BİR RASTLANTI SONUCU BİNDİĞİ GEMİYLE KAPTAN VE ADAMLARININ EROİN KAÇAKÇILIĞI YAPTIĞINI ÖĞRENİR. KOMSER, RIFAT VE TATAR, MAHMUT'LA, BERABER, EROİNLERİ BULUP, TELSİZLE HONG-KONG, POLİSİNE BİLDİRİRLER. LİMANA GİRİNCE GEMİYE ÇIKAN POLİSLER KAPTANI YAKALARLAR. RIDVAN VE KOMSERİ DE İFADELERİNİ ALMAK İÇİN BERABER MOTORA BİNDİRİRLER.. TATAR, İSE MOTORA YETİŞEMEDİĞİNDEN GEMİDE KALIR..
HONG KONG E R POLICE
BU SEFER SENİ KENDİ ELLERİMLE POLİSE TESLİM EDİCEM.. HEH...HE...
GİR, BAKALIM İÇERİ..
HAH.. ŞURDA Bİ MEMUR VAR.
INFORMATION
SELAM ARKADAŞ! HONG-KONG POLİSİNE Bİ EMANET GETİRDİM! MÜDÜRÜNÜZLE GÖRÜŞMEK İSTİYORUM!..
INFORMATION
TIRAK!
45.
?
GIRÇ!
MÜDÜR BEY TOPLANTIDALAR. BU BAŞVURU FORMUNU DOLDURUP BEKLEYİN LÜTFEN!
GÖSTERİN GÜZEL AMA BENİM KAYBEDECEK ZAMANIM YOK.!
GARÇ!
!
PIST! LÜTFEN DEDİK!
CIK..CIK.. BU KADAR MODERNLEŞMELERİNE RAĞMEN HALA KIRTASİYECİLİKTEN KURTULAMAMIŞLAR!
NEYSE ŞU FORMU DOLDURIİM BARİ..
HEY! SIN-SEN-KU!
..ÜÇ GÜNDÜR SORGUYA ÇEKTİĞİMİZ BU HERİF MEĞER GERÇEKTEN SUÇSUZMUŞ YAHU NAPICAZ ŞIMDI BUNU?
HAA O MU? ŞU KAĞIDI İMZALATIP SERBEST BIRAKICAZ TABİİ..
ZILG
İMZALATMAK MI?
.Bu raporda adı geçen ben, Sorgulamam sırasında, sebepsiz yere telaşa kapılıp kaçmak isterken elim elektrik prizine girdi..Ceryanın tesiri ile kafam üç kere duvara çarptı. Sersemlediğim için yerde kendi linde yanan sigaralara bastım tabii hava ak olduğundan ayakta rımı çıkarmıştım.. Bu da dikkatsizliğim yüzünden elim kapıya sıkıştı. Polislerin, sorgulamam sırasındaki kibarlıkları ve zor kullanmamaları dikkatimi çekti..
İmza:
..FAKAT.. BAK NE DİYCEM!..
FİS..KOS.. FİS..KOS..
HH!? SÜS BE!
ULAN BARİ SAĞ ELİNDE BİR İKİ PARMAĞINI SAĞLAM BIRAKSAYDINIZ DA.. KALEM TUTUP İMZA ATTIRSAYDIK NEYSE PARMAK BASTIRIRIZ..
HEY SENDE DİLEKÇEYİ DOLDURDUYSAN UZAT BAKIİM..
BAKALIM DERDİN NEYMİŞ?
HI!?

EN KAHRAMAN RIDVAN
YAZIP ÇİZEN Bülent ARABACIOĞLU
EXCUSE ME! VER BAKİİM ŞUNU!.
HIMM.. OH MY GOD!.
YANİ ŞEY..
GÖZLÜKLÜYÜ ODAMA YOLLA DİĞERİNİ DE NEZARETE ATIN..
BAŞÜSTÜNE SÖR!
MÜDÜR BEY SİZİ KABUL EDECEK!.
NEYSE ÇOK ŞÜKÜR!..
?
GİRİN KAPI AÇIK.
TIK!
HOŞ GELDİNİZ MİSTER. BEN HONG-KONG EMNİYET MÜDÜRÜ SÖR WILLIAM NEWSON.. VİDEODAN BAŞVURU FORMUNUZU OKUDUM!..
..DEMEK BİR EROİN KAÇAKÇISI YAKALADINIZ.
BİRİNİ YAKALADIM AMA BUNLAR, BÜYÜK BI TEŞKİLAT..
TAHMİN EDERİM MİSTER.. BİZ DE UZUN BİR SÜREDİR ONLARIN PEŞİNDEYDİK.
HATTA KARARGAH OLARAK KULLANDIKLARI EVİ BİLE BİLİYORUZ!
EE.. NİYE YAKALAMADINIZ.
BUNU YOLDA ANLATIRIM GİDELİM.
BU SIRADA..
BENCE ÜSTÜNDEKİ ÖBÜR ELBİSE DAHA İYİYDİ BU DÖKÜNTÜ Bİ ŞEYE BENZİYOR..
OH BE! NİHAYET ELBİSEME KAVUŞTUM! SAĞOLSUN ÇUNG ANA PIRIL PIRIL YAPMIŞ..
HALTETMİŞSİN SEN.. Bİ KERE BU ELBİSENİN ALAMETİ FARİKASI VAR..
..HİÇ SÜPERMEN, ZAGOR FİLAN OKUMADINIZ MI?. HEPSİNİN DE BÖYLE ÖZEL ELBİSELERİ VARDIR! GALİBA SİZ SANDIĞIMDAN DA CAHİLMİŞSİNİZ!..
!!
SİZE BİRAZ..
!?
HAYDAA? YAHU NİYE KAÇIYORSUNUZ? KÖTÜ Bİ ŞEY Mİ SÖYLEDİM?..
LAMBIR GÜMBÜR!
GÖK GÜRLÜYOR GALİBA...
YOO.. HAVA AÇIK PEKİİ BU SES..
ANAA! YER SALLANIYOR!
EYVAH DEPREM OLUYOR!
46.
KÜTÜRT!
LAMBIR.. LUMBUR. PALDIR. KÜLDÜR
AHG! IH!.. SIRTIM NEYDİ O BE?.
CİYYAAAK!
HI?. FAKAT? BU ÇOCUK SESİ...
İMDAAAT!
KORKMAYIN ÇOCUKLAR GELDİM!..
HAFTAYA: BU AYI HOŞGELDİN DİYECEK KADAR KİBAR

HAFTA'NIN ŞİİRİ

Gözlerine baktıkça
Mazimi
hatırlıyorum...
Benim de bir
Zamanlar
Gözlerimi bööle
Şişirmişerdi.

GÜN'ÜN ŞİİRİ

İkimiz de
aynı
yaştayız.
Akıl yaşta
değil
baştayız.

DAKKA'NIN ŞİİRİ

Nedir seni
üzen...
Söyle aklımda
bulunsun...
Bir gün
lazım olur...

TARAFSIZ TARAFTAR EĞRİ BODİK

Batsın bu dünya, bitsin bu rüya sayın okuyucular...

N'ooldu Özarı Bey... Aynen takımı 4-0 yendirttin. Aga antronör dediğin ööle mi olur be! İnsan İzmir Sitadı'ndan cebine uğurlu çimlerden doldurur, çocukların boynuna birer muska, sırtlarına birer nazarlık dakar. Aynen maça çıkıp heriflere golleri tankır tankır sıralar.

Ama nerdeee... Şindi bunları sööledik diye şimşekleri üsdümüze çekiceez.

Faagaat aga takımda bi de Fatih olmasaydı Allah bilir 10-15 dane yemiştik... Allahtan Fatih yetişti, yetişemediyse de tekmeyi yetiştirtip gol attırtmadı.

Er neyseeee olmuş bitmiş... Gelelim like... Bu hafta Samsun'la oynuyoruz... Samsun'u cigara gibi içicaaz, sora da sitadın ortasında söndürücaz. Ama Samsunspor bana öksürük yapıyo keşke Maltepespor olsaydı. Hihohaha... Eyvallahın ibibikler...

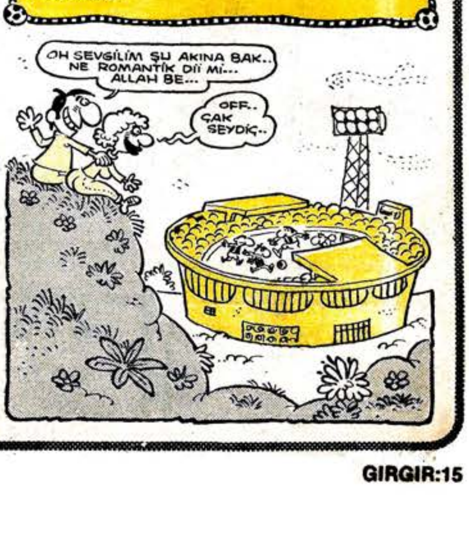

Cafer Yıldırım

Vahit Bademci (Polatlı)

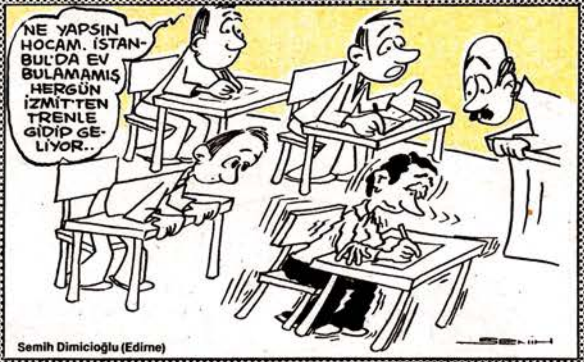

Semih Dimicioğlu (Edirne)

Tayfur Hakarar

Erdal Belenlioğlu

Serdar Kutca

GIRGIR
YIL:11
SAYI:533
21 KASIM 1982 PAZAR

ILBAS İleri Basın- Yayın Endüstrisi A.S. Adına Sahibi: **ÇİĞDEM SİMAVİ**
Mizah Yönetmeni: **OĞUZ ARAL** Müessese Müdürü: **KEMAL KINACI**
Sorumlu Yazıişleri Müdürü: **TURHAN GÜNAY** Telefon: **28 50 00**

Basıldığı yer: Veb Ofset Tesisleri
Yönetim Yeri: Alayköşkü Caddesi Cağaloğlu-İstanbul

UÇAK POSTASI: ALMANYA 2 DM-FRANSA 6 FF-İNGİLTERE 35 P-AMERİKA: 1.5 $